

NATIONALE EN INTERNATIONALE BEPALINGEN

Btw: de nieuwe facturatieregels vanaf 2013

Op 1 januari 2013 worden in België tal van nieuwe facturatieregels van kracht. Het betreft de grootste eenmalige aanpassing van de btw-wetgeving sinds de invoering van het Btw-pakket begin 2010. De wijzigingen kaderen binnen de omzetting van de Europese facturatie-richtlijn (Richtlijn 2010/45/EU van 13 juli 2010). Deze richtlijn moet op 1 januari 2013 in nationale wetgeving worden omgezet. In dit kader werd in België het wetsontwerp van 18 oktober 2012 onlangs goedgekeurd in de Commissie voor de Financiën en de begroting (DOC 53 2450/004 van 19 november 2012). Meer dan de vereenvoudiging van de elektronische facturatie is het vooral de gewijzigde regeling betreffende opeisbaarheid van btw die met de meeste aandacht gaan lopen. Ondernemingen staat alvast een aanpassing van hun ERP-systeem of boekhoudpakket te wachten.

Context

De factuur speelt binnen het btw-systeem sinds jaar en dag een centrale rol. Zij maakt het mogelijk de transactie te identificeren en laat toe deze achteraf te controleren op een juiste toepassing van de btw-reglementering. Een correcte facturatie biedt tevens aan de ontvanger van de factuur recht op btw-aftrek. Door uiteenlopende regelingen en formaliteiten in de verschillende lidstaten kan het op dat vlak nog wel eens fout lopen. Vandaar de Europese betrachting tot een meer uniforme toepassing van de facturatieregels binnen de verschillende lidstaten.

Het is binnen dit kader dat de Europese facturatie-richtlijn (Richtlijn 2010/45/EU) van 13 juli 2010 de bestaande facturatieregels verder wil harmoniseren, moderniseren en vereenvoudigen. Ze wil dit doen door bestaande administratieve lasten en belemmeringen te doen verdwijnen. Hierbij wil ze bepaalde opties tot het invoeren of behouden van een afwijkende regeling per lidstaat tot een minimum beperken. Tevens streeft ze naar een ruimer gebruik van de elektronische facturen. Dit laatste kadert binnen het Europees voornemen om tegen 2020 van elektronische facturatie de meest gangbare facturatiemethode te maken.

De verschillende Europese lidstaten dienen de bepalingen uit deze richtlijn uiterlijk op 1 januari 2013 te hebben omgezet in nationale wetgeving. Om dit enigszins te vereenvoudigen werd reeds eerder een toelichting (niet bindend) bij de facturatie-richtlijn gepubliceerd (Toelichting Facturatieregels voor btw van 5 oktober 2011). De Belgische federale regering heeft op 18 oktober 2012 bij de Kamer van Volksvertegen-

woordigers een wetsontwerp tot wijziging van het Btw-Wetboek ingediend (DOC 53 2450/001). Het wetsontwerp omvat een vrij getrouwe omzetting van de facturatie-richtlijn. Tevens werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om het Belgisch Btw-Wetboek tekstueel beter te laten aansluiten bij de Btw-richtlijn (Richtlijn 2006/112/EG).

Het wetsontwerp werd onlangs besproken en praktisch integraal goedgekeurd in de Commissie voor de Financiën en de begroting (DOC 53 2450/004 van 19 november 2012). Alhoewel de wet nog niet effectief werd bekrachtigd lijken structurele wijzigingen aan het huidige voorstel niet meer aan de orde. Hierna volgt een uiteenzetting van de meest relevante wijzigingen.

Belastbaar feit en opeisbaar van btw

Meteen de meest in het oog springende wijziging betreft de aanpassing van de regels inzake de opeisbaarheid van btw. Deze wijziging vormt een buitenbeentje binnen het Belgisch hervormingspakket, in die zin dat ze niet voortvloeit uit een loutere omzetting van de bepalingen van de richtlijn. De richtlijn werd op dat punt immers niet gewijzigd.

Vooreerst zullen de begrippen “belastbaar feit” en “opeisbaarheid van btw” voortaan worden gedefinieerd in het Btw-Wetboek.

Zal worden verstaan onder “belastbare feit”: “het feit waardoor de wettelijke voorwaarden worden vervuld die vereist zijn voor het opeisbaar worden van de belasting” (art.1 § 12 1° (nieuw) Btw-Wetboek).

Onder “opeisbaarheid van belasting” wordt verstaan: “het recht dat de Schatkist heeft om krachtens de wet de belasting vanaf een bepaald tijdstip te vorderen van de persoon die de belasting moet voldoen, ook al kan de betaling daarvan worden uitgesteld” (art. 1 § 12 2° (nieuw), Btw-Wetboek).

Het ogenblik van opeisbaarheid van de btw verschilt naargelang de aard en de kwalificatie van de handeling alsook naargelang de handeling doorlopend is of niet.

Op dit ogenblik is het nog zo dat btw op leveringen van goederen of diensten in beginsel opeisbaar wordt op het ogenblik van de levering van de goederen of van de voltooiing van de dienst, met andere woorden op het ogenblik dat het belastbaar feit zich voordoet (hoofdoorzaak van opeisbaarheid). Voor doorlopende diensten vindt het belastbaar tijdstip plaats op het ogenblik van de periodieke afrekening waarbij, indien er gedurende een kalenderjaar nog geen enkele afrekening is opgesteld, de btw toch op-

eisbaar wordt bij het verstrijken van elk kalenderjaar totdat de dienst wordt beëindigd. Voor doorlopende intracommunautaire leveringen geldt een dergelijke regeling momenteel nog niet.

Daarnaast zijn er momenteel twee bijkomende oorzaken die de btw opeisbaar maken voordat het belastbaar feit zich heeft voorgedaan, namelijk (1) het ogenblik van het voorafgaand uitreiken van een factuur of (2) van het voorafgaand ontvangen van een betaling (subsidiare oorzaken van opeisbaarheid).

Wat verandert er in 2013? Vooreerst komt er ook voor doorlopende intracommunautaire leveringen een nieuwe regeling met als doel de intracommunautaire goederenbewegingen vrij kort na hun effectief vervoer gerapporteerd te zien en te kunnen controleren. Voor doorlopende goederenleveringen gedurende een periode langer dan een kalendermaand (niet kalenderjaar) waarbij de vrijstelling van artikel 39bis, Btw-Wetboek van toepassing is (intracommunautaire leveringen en overbrengingen), wordt het belastbaar feit voortaan geacht plaats te vinden en wordt de btw bijgevolg opeisbaar bij het verstrijken van elke kalendermaand, dit totdat de levering wordt beëindigd (art 16 § 2 lid 2 Btw-Wetboek).

Daarnaast zal de voorafgaande facturatie niet langer worden aanzien als een subsidiaire grond van opeisbaarheid van de btw. De nieuwe regeling zegt in dit verband alleen nog dat indien vooruitbetalingen worden gedaan alvorens de goederen zijn geleverd of de diensten zijn verricht, de belasting opeisbaar wordt op het tijdstip van ontvangst van de vooruitbetalingen, ten belope van het ontvangen bedrag (art. 17 § 1 (leveringen) en 22bis (diensten), Btw-Wetboek).

Bijgevolg zal een (voorschot)factuur voortaan zonder gevolg blijven wat betreft de opeisbaarheid van btw, tot het ogenblik van de levering of van de voltooiing van de dienst of tot het ogenblik dat voorafgaand wordt betaald.

België maakte van bij de invoering van het btw-stelsel in 1971 gebruik van de mogelijkheid om de btw (eveneens) opeisbaar te maken op het ogenblik van het uitreiken van een (voorschot)factuur. Deze regeling had het voordeel dat een volledige aansluiting kon worden gemaakt tussen de verwerking van de facturen, het inkomend en uitgaand facturenboek en de rapportering ervan in de btw-aangifte. Hiervan wordt nu afgestapt.

De nieuwe regels van opeisbaarheid hebben ook hun gevolgen wat betreft het tijdstip waarop de btw aftrekbaar wordt. Als men (voorschot)facturen ontvangt vóór de goederen zijn geleverd of de diensten zijn verricht, dan mag die btw nog niet in aftrek

worden gebracht in de btw-aangifte, tenzij voorafgaand werd betaald. Deze btw kan maar als aftrekbare btw worden opgenomen in de btw-aangifte met betrekking tot de periode waarin de factuur werd betaald of waarin de handeling effectief plaatsvond indien vóór dat tijdstip nog niet werd betaald.

De impact van deze aanpassing valt niet te onderschatten. Vele bedrijven zullen verplicht zijn om hun ERP-systeem of boekhoudpakket aan te passen. Ook voor de externe boekhouders zal dit organisatorisch zware gevolgen hebben. Zo zullen zij tijdig en bijgevolg veel vroeger dan in de praktijk meestal het geval is het financieel dagboek moeten bijwerken teneinde een correcte link naar de btw-aangifte te kunnen leggen.

De vraag die zich hierbij stelt is hoe hiermee in de praktijk zal moeten worden omgegaan. Zullen er nog voorschotfacturen mogen worden uitgereikt waarop btw staat vermeld? En als geen btw mag worden vermeld, moet dan de voorschotfactuur naderhand, wanneer de btw opeisbaar is geworden, worden aangevuld met een verbeterend stuk? Of moet men werken met een zogenaamde uitnodiging tot betaling? En wat met gespreide betalingen? Moet daar eenzelfde factuur in verschillende btw-aangiften worden verwerkt?

Wat betreft de mogelijkheid tot uitreiken van voorschotfacturen heeft de heer Hendrik Bogaert, staatssecretaris voor Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Diensten tijdens de besprekingen in de Commissie voor de Financiën en de begroting reeds bevestigd dat een voorschotfactuur nog altijd zal mogelijk zijn, maar dat de btw niet langer verschuldigd is. De btw zal wel nog steeds op een voorschotfactuur mogen vermeld worden.

Een andere onduidelijkheid die in dit verband heerst betreft de interpretatie die moet worden gegeven aan artikel 51, § 1, 3°, Btw-Wetboek. Volgens deze bepaling is de btw verschuldigd door eenieder die op een factuur btw vermeldt, zelfs indien geen goed werd geleverd of geen dienst werd verstrekt. De uitreiker van de factuur wordt schuldenaar van de btw op het tijdstip van het uitreiken ervan. Concreet betekend dit dat btw toch opeisbaar zou kunnen worden op het ogenblik van het uitreiken van een (voorschot)factuur, alhoewel volgens de nieuwe regels de btw op dat ogenblik nog niet aftrekbaar is. De memorie van toelichting herhaalde in dit verband reeds dat deze bepaling geenszins een specifieke oorzaak van opeisbaarheid vormt. Het artikel heeft in hoofdzaak tot doel om aan de Schatkist het recht te verlenen om van iedereen de betaling van de btw op te eisen. Alhoewel dit voornamelijk een maatregel in de strijd tegen de fraude betreft is het wetstechnisch nog niet duidelijk in welke mate zij geen

toepassing zal vinden op (voorschot)facturen waarop btw zal worden vermeld. De vraag hierbij is of het inderdaad de bedoeling is om de toepassing van artikel 51, § 1, 3°, Btw-Wetboek te beperken tot die gevallen waar valse facturen worden uitgereikt.

Voor wat betreft vrijgestelde intracommunautaire leveringen en intracommunautaire verwervingen wordt de btw opeisbaar op het tijdstip waarop de factuur wordt uitgereikt. De btw wordt echter opeisbaar op de 15e dag van de maand volgend op die waarin het belastbare feit heeft plaatsgevonden, indien geen factuur werd uitgereikt vóór deze datum (art. 17 § 2 Btw-Wetboek en art. 25sexies § 2 Btw-Wetboek).

Elektronische facturatie

Het voornaamste doel van de facturatie-richtlijn vormt de gelijkstelling van elektronische facturen met papieren versies.

Beide begrippen zullen voortaan worden gedefinieerd in het Btw-Wetboek. Onder “factuur” wordt verstaan: “elk document of bericht op papier of in elektronisch formaat dat voldoet aan de voorwaarden vastgesteld in het Wetboek en zijn uitvoeringsbesluiten” (art. 1 § 13 1° (nieuw), Btw-Wetboek). Onder “elektronische factuur” wordt verstaan: “een factuur die de in het Wetboek en zijn uitvoeringsbesluiten voorgeschreven gegevens bevat en in om het even welke elektronische vorm wordt uitgereikt en ontvangen.” (art. 1 § 13 2° (nieuw) Btw-Wetboek).

De aard van het elektronisch formaat van de factuur is op zich dus niet doorslaggevend. Doorslaggevend is wel dat de factuur in een elektronische vorm wordt uitgereikt en ontvangen. Hierbij is het mogelijk en toegestaan dat een factuur in een bepaald elektronisch formaat wordt verstuurd en in een ander elektronisch formaat wordt ontvangen. De facturen in een elektronisch formaat (gestructureerde berichten in XML, FINVOICE, PDF, Word of andere) die worden uitgereikt en ontvangen in een elektronische vorm (bv. e-mail met bijlage, een niet op papier ontvangen fax, het downloaden via een website, enz.) worden als elektronische facturen aangemerkt.

De nieuwe wetgeving schakelt de elektronische factuur gelijk met de papieren factuur, of in feite, de papieren factuur met een elektronische. De authenticiteit van de herkomst, de integriteit van de inhoud en de leesbaarheid van de factuur moeten voortaan ook voor papieren facturen te allen tijde worden gewaarborgd. Dit wil zeggen vanaf het tijdstip waarop de factuur wordt uitgereikt tot op het einde van de bewaringstermijn, wat nog steeds 7 jaar betreft. Tot op heden gold deze verplichting enkel voor facturen in elektronisch formaat. De gelijkstelling van de papieren met de elektronische facturen vormt op dat vlak dus meer een aanscherping van de verplich-

tingen wat betreft de papieren facturen, eerder dan het versoepelen van de regels wat betreft de elektronische facturen.

Elke belastingplichtige bepaalt voortaan zelf hoe hij of zij deze drie voorwaarden zal naleven. Dit kan worden bereikt door elke bedrijfscontrole die een betrouwbaar controlespoor aantoont tussen een factuur en een levering van een goed of een dienst. België had al eerder in 2010 zijn wetgeving in die zin aangepast waarbij bepaalde formele voorwaarden van de elektronische factuur werden afgeschaft.

Het gebruik van een elektronische factuur vereist nog steeds de aanvaarding door de afnemer (art. 53 § 2 voorlaatste lid Btw-Wetboek).

In het Btw-Wetboek wordt voortaan ook het begrip “valsheid in informatica” ingevoegd (art. 73bis lid 1 Btw-Wetboek).

Self-billing

De procedure van self-billing bestaat erin dat niet de leverancier of dienstverrichter factureert maar wel de afnemer van de goederen of diensten. De factuur wordt hierbij uitgereikt door de medecontractant in naam en voor rekening van de leverancier of dienstverrichter. De uitreiking van facturen door de medecontractant wordt hierbij toegestaan op voorwaarde dat er een voorafgaand akkoord is tussen beide partijen wat kenbaar werd gemaakt aan de btw-administratie en dat iedere factuur het voorwerp uitmaakt van een procedure van aanvaarding door de leverancier of dienstverrichter. Deze aanvaarding dient expliciet te gebeuren maar kan in bepaalde gevallen ook impliciet gebeuren. Expliciete aanvaarding houdt een afzonderlijke en expliciete aanvaarding van elk stuk in en zorgde in het verleden al meermaals voor moeilijkheden wat betreft de uitvoerbaarheid.

In de nieuwe regeling blijven beide voorwaarden bestaan al wordt de toepassing ervan versoepeld. Het akkoord tussen de partijen zal niet langer voorafgaandelijk moeten kenbaar gemaakt worden aan de btw-administratie. Tevens verdwijnt de specifieke vereiste van expliciete aanvaarding (art. 53 § 2 lid 2 Btw-Wetboek). De procedure van de aanvaarding mag voortaan uitdrukkelijk of stilzwijgend gebeuren, naar keuze van de partijen. Deze aanvaarding kan blijken uit het voorafgaandelijk akkoord of de behandeling van de factuur of nog van de ontvangst van betaling door de leverancier of de dienstverrichter.

Waar momenteel enkel diegene die de initiële factuur heeft uitgereikt gemachtigd is een verbeterend stuk op te maken zal dit naar de toekomst toe niet meer het geval zijn. Bijgevolg zal ook de ontvanger van de factuur in staat zijn een verbeterend stuk op te

maken. Wanneer de leverancier of de dienstverrichter de factuur heeft uitgereikt terwijl het verbeterend stuk door de medecontractant wordt opgemaakt en uitgereikt zullen ook hier de voorwaarden inzake self-billing moeten worden nageleefd wat het verbeterend stuk betreft.

Bevoegdheidsregels wat betreft de uitreiking van facturen

Aangezien de facturatieregels en –formaliteiten niet in alle lidstaten op dezelfde manier worden toegepast en geïnterpreteerd werd besloten om nieuwe bevoegdheidsregels betreffende het uitreiken van facturen in te voeren.

Volgens de hoofdregel vastgelegd in een nieuw artikel 53decies, § 1, lid 1, Btw-Wetboek gelden voor de facturatie de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de levering van het goed of de dienst geacht wordt te zijn verricht. Hierop zijn twee uitzonderingsregels van toepassing. Zo zal de lidstaat waar de leverancier of dienstverrichter is gevestigd bevoegd zijn:

- wanneer deze niet gevestigd is in de lidstaat waar de levering van het goed of de dienst geacht wordt te zijn verricht en de ontvanger van het goed of de afnemer van de dienst gehouden is de btw te voldoen. Deze uitzondering geldt op haar beurt echter niet wanneer de afnemer zelf de factuur uitreikt via het systeem van self-billing. In dat geval is opnieuw de hoofdregel van toepassing;
- wanneer de levering van het goed of de dienst niet geacht wordt in de Europese Gemeenschap plaats te vinden.

Volgens de toelichting bij de facturatieregels en de memorie van toelichting zijn deze uitzonderingen niet van toepassing wanneer de leverancier of de dienstverrichter een niet Europese onderneming betreft.

Neem bijvoorbeeld een Belgische onderneming die een dienst ontvangt van een Nederlandse onderneming waarbij de dienst volgens de algemene plaatsbepalingsregels plaatsvindt in België (B2B-transactie, art. 21 § 2 Btw-Wetboek). De Belgische onderneming zal zelf de btw moeten voldoen en in de mate van het mogelijke in aftrek brengen. Om tot dit laatste gerechtigd te zijn dient ze in het bezit te zijn van een correcte factuur. De lidstaat die bevoegd zal zijn de facturatieregels te bepalen is Nederland. Volgens de huidige oude regels in dat België. Wordt in dit geval echter gebruik gemaakt van self-billing, dan is het België welke de facturatieregels zal bepalen. Dit laatste zal eveneens het geval zijn wanneer de dienstverrichter een Zwitser is.

Bewaring van boeken, facturen en andere stukken

Kopieën van uitgaande facturen en ontvangen facturen dienen te worden bewaard (art. 60 § 1 Btw-Wetboek). Hierbij wordt nu de regel ingevoerd dat de plaats van bewaring vrij mag bepaald worden op voorwaarde dat de facturen en kopieën van facturen op ieder verzoek en zonder onnodig uitstel ter beschikking kan worden gesteld van de administratie (art. 60 § 2 lid 1 Btw-Wetboek).

Wat betreft de in België gevestigde belastingplichtigen dienen papieren facturen wel nog steeds op het Belgisch grondgebied te worden bewaard (art. 60 § 2 lid 2 Btw-Wetboek). Worden deze bewaard in een elektronisch formaat, dan mag de bewaring gebeuren buiten het Belgische grondgebied, op voorwaarde dat er in België een volledige onlinetoegang tot de betrokken gegevens gewaarborgd wordt. Merk op dat in dit laatste geval niet langer sprake is van een online-toegang op een server binnen Europa. Het huidig artikel 60, § 3, Btw-Wetboek bepaalt nog dat langs elektronische weg bewaarde facturen die in België een volledige online toegang tot de betrokken gegevens waarborgt, in een andere lidstaat van de Gemeenschap mogen worden bewaard.

Waar het in het verleden reeds werd toegestaan om, met het oog op hun bewaring, papieren facturen onder bepaalde voorwaarden te digitaliseren zal het voortaan ook worden toegestaan om elektronische facturen af te printen en op papier te bewaren.

Tekstuele en andere wijzigingen

Van de omzetting van de facturatie-richtlijn werd eveneens gebruik gemaakt om het Belgisch Btw-Wetboek tekstueel beter te laten aansluiten bij de Btw-richtlijn en om de leesbaarheid ervan te vergroten. Zo wordt o.a. het begrip levering van goederen meer in overeenstemming gebracht met de Btw-richtlijn (art. 10 § 1 Btw-Wetboek), wordt de huurkoop als levering toegevoegd in het wetboek (art. 10 § 2 Btw-Wetboek) en komt er een nieuwe indeling van de regels inzake de plaatsbepaling van leveringen (art. 14, 14bis en 15 Btw-Wetboek). Ook de toepasselijke wisselkoers zal voortaan wettelijk worden geregeld in het Btw-Wetboek (art. 27 Btw-Wetboek).

Een aantal andere wijzigingen kunnen als volgt worden samengevat:

- Voortaan wordt de regeling van de niet-overbrenging van goederen ook van toepassing op de goederen die worden verzonden met het oog op expertise (art. 12bis lid 2 4° Btw-Wetboek). Deze bepaling was reeds eerder van toepassing op een goed dat voor werkzaamheden naar een andere lidstaat wordt overgebracht.

- Voortaan geldt een algemene ontheffing van factureringsplicht voor vrijgestelde financiële diensten, ongeacht de plaats waar deze diensten worden verricht (art. 53 § 2 lid 1 Btw-Wetboek).

Verplichte factuurvermeldingen

Ook wat betreft de verplichte factuurvermelding zijn er tal van wijzigingen (en vooral vereenvoudigingen) in het verschiet. Aangezien deze aanpassingen niet gebeuren via een wetwijziging maar via de aanpassing van het KB nr. 1 zal dit in ieder geval achteraf dienen te gebeuren. Aangezien het wetsontwerp zelf vrij getrouw de bepalingen van de facturatie-richtlijn overneemt, kan ervan worden uitgegaan dat dit zich ook zal doorzetten wat betreft de aanpassing van het koninklijk besluit.

Ten opzichte van de huidige formaliteiten zijn de volgende wijzigingen in het verschiet:

- Vermelding van de datum van het belastbaar feit voor goederenleveringen en dienstverrichtingen of de datum van de ontvangst van de prijs of een deel ervan. Deze datum zal vanaf 2013 steeds dienen te worden vermeld samen met de datum waarop de factuur werd uitgereikt, ook wanneer deze datum dezelfde is. Onder de huidige wetgeving is die datum enkel verplicht te vermelden als hij verschilt van de uitreikingsdatum van de factuur. Dit betekent dat er voortaan steeds twee data zullen moeten worden vermeld op de factuur, wat sowieso een aanpassing vergt van ERP-systemen en boekhoudpakketen.
- Het totaalbedrag van de te betalen of te herziene btw moet worden uitgedrukt in de nationale munteenheid van de lidstaat waarvan de regels inzake facturering van toepassing zijn. Hierbij dient te worden rekening gehouden met de nieuwe bevoegdheidsregels wat betreft facturatieverplichtingen.
- Voor de levering van nieuwe en tweedehandse personenauto's hoeft niet langer het jaartal en het carrossiermodel te worden vermeld.
- De vermelding "Btw verlegd" dient te worden aangebracht wanneer de afnemer tot voldoening van de btw is gehouden. Er zal bijgevolg niet langer naar het wetsartikel zelf (of de Btw-Richtlijn) van de verlegging van heffing verwezen moeten worden. Het is nog niet duidelijk of de verwijzing naar de wetsartikels nog zal mogen, waardoor men op dat vlak niet (meteen) zal verplicht worden de huidige werkwijze aan te passen.
- Ingeval van self-billing dient de vermelding "Factuur uitgereikt door afnemer" te worden aangebracht.
- Wanneer de bijzondere regeling voor reisbureaus wordt gehanteerd, zal de vermelding "Bijzondere regeling reisbureaus" dienen te worden aangebracht.

- Wanneer één van de bijzondere regelingen voor gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten wordt gehanteerd, zal naargelang het geval de vermelding “Bijzondere regeling – gebruikte goederen”, “Bijzondere regeling – kunstvoorwerpen”, “Bijzondere regeling – voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten”, dienen te worden aangebracht.

Tevens verandert de uitreikingsdatum van de factuur. Op dit ogenblik is dit uiterlijk de vijfde werkdag van de maand na die waarin de btw opeisbaar wordt. Deze datum zal worden verschoven naar uiterlijk de 15e dag van de maand na die waarin de btw opeisbaar wordt. Het tijdstip waarop de btw-aangifte dient te worden ingediend blijft ongewijzigd, waardoor de termijn tussen het uitreiken van facturen en de opname ervan in de btw-aangifte mogelijks kleiner wordt. Dit kan tot organisatorische problemen aanleiding geven voor externe boekhouders. Ook hier dringt een aanpassing van het ERP-systeem of het boekhoudpakket zich op.

Overgangsregeling

De facturatie-richtlijn moet worden omgezet in nationale wetgeving en moet van kracht zijn vanaf 1 januari 2013. Vanaf dan wordt de btw niet langer opeisbaar op het ogenblik waarop de levering of de dienst wordt gefactureerd. Welke gevolgen heeft dit voor leveringen van goederen en diensten die begin volgend jaar zullen worden verricht maar eind dit jaar al zullen worden gefactureerd? Wordt in dit geval de btw twee keer opeisbaar? Eén keer bij het uitreiken van een voorschotfactuur (huidige regeling) en één keer bij de betaling of levering/dienst begin volgend jaar?

Staatssecretaris voor Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Diensten Hendrik Bogaert schept op dat vlak enige duidelijkheid: zolang de factuur valt ten laatste op 31 december 2012 is de oude regeling van kracht. Zodra de factuur valt op 1 januari 2013 of later, is de nieuwe regeling van kracht.

Voor andere zaken blijft het evenwel wachten op de definitieve wetteksten alsook op een of meerdere administratieve commentaren. Gezien de omvang en het belang van de wijzigingen zijn deze laatste meer dan welkom, temeer omdat bedrijven die hun boekhoudsystemen in principe tegen 1 januari 2013 zouden moeten aanpassen, momenteel nog geen wetteksten of administratieve richtlijnen hebben om zich op te baseren.

WIM DE PELSMAEKER
BAKER TILLY BELGIUM